

Masaldan Düşen Şiirlerim

– Afet Kırat · 21 Temmuz 2013

Masal üflermiş annem sararken kundağıma
Güle meftun bülbülün bitimsiz tutkusundan
Bin bir gece düşünüyürmüş dudağıma
Serpermiş üzerime yüz yıllık uykusundan

Onun için belki de şiirim masal gibi
Gezerim Anka ile aşarım Kaf dağından
Sanki benim göklerin vazgeçilmez sahibi
Kudretini kaparım hanların otağından.

Sırça çiçek toplarım ak düşler ikliminde
Elimdeki defterim kelebek kanadından
Dolaşırım korkmadan okyanuslar içinde
Şiire taç yaparım şarkıların adından.

Ekerim bahçelere kuyruklu yıldızları
Güneşin oklarını gözlerime takarım
Serçeye bindiririm minik kalpli kızları
Öfkelenirsem şayet masivayı yakarım.

Yağmur olur yağarım yemyeşil yapraklara
Toplarım şebnemleri güllerin üzerinden
Bulutları yapıştırıp dikene pıtraklara
Kurtarmayı isterim dünyayı kederinden.

Üç elmayı dikerim eteğimin ucuna
Dalgalarla dertleşir ayla sohbet ederim
İnciler bırakırım şiirin avucuna
“Yaşamak güzel dostlar gülün eğlenin” derim.

Döktüm içimdekini üzgünüm masal bitti
Zaman gelecek artık huzurla yatacağım
Haykırdım sitem ettim beni herkes işitti
Elimdeki kalemi fırlatıp atacağım.